

Debby & Gea

Blouse Debby
(Mango). Trui
Gea (Object).

Gea is netwerkpleegouder voor de dochter van Debby

Debby: ***'Het stelt me gerust*** dat mijn dochter het fijn heeft bij Gea'

Debby Baekelmans (38) is alleenstaande moeder van Zoë (11) en Quincy (6). Ze werkt in de thuiszorg. Sinds een jaar woont Zoë drie dagen per week bij een netwerkpleeggezin.

"Ik heb ADD en Zoë heeft ADHD. Doordat we erg op elkaar lijken, botst het snel tussen ons. Over de kleinste dingen hebben we strijd. Toen Zoë vijf jaar was heb ik hulp gezocht en sindsdien krijgen we onder meer thuis begeleiding bij de opvoeding van het CJG (Centrum Jeugd en Gezin). Toch zat ik er vorig jaar helemaal doorheen. De sfeer thuis was niet meer leuk, alles was me snel te veel.

Zoë sliep in die tijd, als ik 's avonds moest werken, twee keer per week bij haar gastouder Gea. Ze had het er fijn; Gea en haar man zijn heel lief, rustig en geduldig en gek op Zoë. In overleg met CJG en de thuisbegeleidster hebben we toen aan Gea gevraagd of zij drie dagen per week de netwerkpleegouder zou willen worden van Zoë. Ze zei meteen ja. Ik vind het heel bijzonder dat er in deze tijd nog mensen zijn als Gea, die zomaar iets doen voor een ander. Het is niet makkelijk om elkaar te moeten missen, maar voor nu is dit de beste oplossing voor ons allebei. Mijn wens is dat Zoë straks weer volledig thuis kan komen wonen. Het stelt me gerust dat ze het fijn heeft bij Gea, bij haar kan ze helemaal zichzelf zijn en ze krijgt er rust en structuur. Het afgelopen jaar is onze band echt verbeterd. We zijn er nog niet, maar inmiddels lukt het ons wel om zonder ruzie een spelletje te spelen of samen iets leuks te doen. Ik weet niet hoe het was gelopen zonder de hulp van Gea, ik ben ontzettend blij en dankbaar dat zij dit voor ons doet."

Gea Boltendal (60) is getrouwd met Gerrie (62), moeder van drie kinderen en gastouder van negen kinderen. Sinds vorig jaar is ze daarbij netwerkpleegouder voor Zoë.

"Toen mijn man en ik werden gevraagd of we netwerkpleegouder wilde worden van Zoë hoefden we daar niet lang over na te denken. Dat doen we gewoon, zeiden we meteen tegen elkaar. We zijn gek met Zoë en het contact met Debby was goed. Bij ons thuis kan Zoë even op adem komen. Er zijn regels en ze vindt het gezellig met de gastkinderen en onze katten. We ondernemen leuke dingen met haar en als we binnenkort een familiedag organiseren, gaat Zoë ook mee. Ze hoort er echt bij. Zoë is een lief kind, een denkertje, we praten veel samen; over het volgen van haar droom om kinderarts te worden of hoe ze beter om kan gaan met ruzies thuis. Het allerbelangrijkste is dat het straks weer helemaal goed komt tussen Zoë en Debby en dat ze samen een fijne moeder-dochterband krijgen. Daar doen we het voor. Hopelijk kunnen we daar op deze manier aan bijdragen." ►